

Resumé

Den moderne by kan ses som et netværk af relationer. Ud fra denne definition fungerer kulturhusene som et offentligt mødested, hvori de mange forbindelser samles, og forskellige brugergrupper mødes. Kulturhusene er ikke fastdefinerede i deres funktion, men fungerer som et akupunkturedslag, hvis virkninger skal sprede sig til både de politiske, kulturelle og sociale tiltag. Kulturhusene fungerer således både som arkitektoniske bygningsrum og offentlige byrum. I denne hybrid skal kulturhusene udvikle sig i takt med deres anvendelse, og fra starten skabes de med henblik på foranderlighed og forandring.

Denne nye rolle som dynamiske bygningsrum og sociale mødesteder står i modsætning til modernismens kultur- og idrætsbyggerier, hvis formål først og fremmest var at skabe rammer for en funktion. Først i 1990'erne hvor en kritik af husene begyndte at røre på sig, ændres der ved den funktionsorienterede arkitektur, hvilket har ført frem til den arkitektur, vi ser i husene i dag. I samtidens kulturhuse er aktiviteterne flertydige, hvor oftest både kulturelle og sportslige tilbud integreres i samme bygning. Dette skaber multiple muligheder for anvendelse, og fra at være en passiv baggrund for funktionen, skal arkitekturen i dag i samspil med brugeren skabe oplevelser. Oplevelserne der skabes, er unikke og individuelle, og kulturhusene kan herigennem forny sig selv i kontinuerlige og dynamiske processer.

RFID teknologien er i denne afhandling blevet

undersøgt som en metode til at registrere de sociale aktiviteter, der finder sted i disse dynamiske bygningsrum.

Til at undersøge RFID teknologiens anvendelighed tages der udgangspunkt i aktør-netværksteorien, præsenteret gennem Bruno Latour. Med baggrund i aktør-netværksteorien defineres kulturhusene som heterogene aktører, der tilsammen danner et aktør-netværk, der stabiliserer sig som sociale aktiviteter i husene. Med RFID teknologien registreres disse aktør-netværk, og teknologien bliver selv inddraget som en aktør i netværket på lige fod med de andre aktører

Ved at se kulturhusene, de sociale aktiviteter og RFID teknologien som aktører i det samme netværk, synliggøres de enkelte aktørers egenskaber, og RFID teknologiens svagheder og styrker som metode til at registrere de sociale aktiviteter i kulturhusene, træder frem.

RFID registreringerne bruges til at skabe to typer af kort, der illustrerer et bevægelsesmønster over de sociale aktiviteter. De to typer af kort viser, hvordan der ud fra den samme datamængde kan skabes forskellige måder at visualisere data på. Derigennem åbnes der op for at forstå RFID registreringer af aktiviteter som et heterogent netværk, der har en indflydelse på hvordan data konstrueres.

Afhandlingen afrundes med en diskussion af, hvordan RFID teknologien kan anvendes som

en metode til at studere sociale aktiviteter i bygningsrum. Denne diskussion sættes i relation til den måde arkitekturen i dag skal skabe personlige og foranderlige oplevelser for det enkelte individ, hvorved der opstår et paradoks mellem RFID teknologiens egenskaber, og kulturhusenes arkitektur. Hvor kulturhusene gennem arkitekturen skal være foranderlige og dynamiske, skal RFID teknologien som metode registrere et mønster, hvorved det foranderlige fastlåses.

Afhandlingen arbejder indenfor tre forskellige fagfelter; arkitektur, sociologi og teknologistudier. Med en sociologisk ramme for en analyse af sociale aktiviteter i danske kulturhuse, bygger afhandlingen bro mellem arkitekturen og sociologien. Ved at anvende en sociologisk teori der har øje for teknologiens egenskaber, bygges der yderligere en bro til de teknologiske studier. Afhandlingens bidrag er dermed tosidet. Som et arkitektur-sociologisk bidrag skaber afhandlingen et sprog for, hvordan arkitekturen kan studeres, og det diskuteres, hvilken indflydelse arkitekturen har for brugernes aktiviteter. Som et teknologi-sociologisk bidrag har afhandlingen fokus på *hvordan* data produceres og ikke på *hvad* data viser. Derudover vises det, hvordan de sociale aktiviteter, der udspiller sig i kulturhusene sættes i en direkte forbindelse med de to typer af kort, afhandlingen ender ud med at præsentere.

Sociologien, arkitekturen og teknologien bliver

alle forenet med aktør-netværksteorien, hvis hovedpointe netop er at vise, hvordan netværk mellem heterogene aktører vokser frem, og er konstituerende for vores hverdag og aktiviteter.